

første Periode naturligt maa paahvile Ulykkesforsikringen.

Til § 22.

Svarer til Sygekasselovens § 22. I Stk. 1, Nr. 1, har man for Tydeligheds Skyld tilføjet Ordene „for Kassen arbejdende“. Det nuværende Nr. 2 har man ladet udgaa, da Bestemmelsen, der blev indsat i 1927, ikke har været anvendt og ikke er paakrævet som Værn mod Kassernes Økonomi; idet den fornødne Bestemmelse i saa Henseende haves i § 27, Stk. 3. Da Kasserne saa vidt mulig bør yde fuld Lægehjælp, finder man det ønskeligt, at Adgangen til at indføre delvis Lægehjælp begrænses til de Tilfælde, hvor Tilsynsmyndigheden finder det absolut paakrævet.

I Nr. 3 har man tilføjet Ordene „eller bortfalder“, hvilket man anser for en naturlig Konsekvens af, at Bestemmelsen iøvrigt hjemler Nedsættelse af Pengehjælpen under Sygehusophold uden at angive nogen Grænse for Nedsættelsen.

Hvad Bestemmelsen under Nr. 6 angaar, har man haft under Overvejelse at lade denne Bestemmelse udgaa. Som det fremgaar af Bilag 1 (Punkt 5), har Sygekassenævnet anset dette for betænkeligt, og man har derefter fundet det rigtigst at lade den forblive uforandret.

Bestemmelsen i nuværende Nr. 9 er henflyttet til § 18, Stk. 2.

Nr. 10 har man ladet udgaa, da Bestemmelsen ikke er nødvendig, idet § 17 indeholder Hjemmel for de fornødne Regler mod Misbrug af Befordring.

Endelig har man ladet Bestemmelsen i nuværende Stk. 2 om Nedsættelse eller Bortfald af Pengehjælpen under Epidemier bortfalde, da Bestemmelsen, der er tænkt som et Værn for Sygekassernes Økonomi under store Epidemier, ikke er paakrævet, idet den end ikke under de store Influenza-epidemier har været bragt til Anvendelse.

Til § 23.

Som Sygekasselovens § 33, idet der dog er foretaget den Forandring, at kun de Sygekasser, som forinden denne Lovs Ikrafttræden har drevet den i Stk. 1 omhandlede Virksomhed, kan vedblive dermed. Man anser det nemlig for rigtigst, at Sygekassernes Virksomhed koncentrerer om det, der ifølge Loven er deres egentlige Opgaver, men man har dog ikke anset det for nødvendigt at stille Forslag om, at de Sygekasser, der allerede driver en af de heromhandlede Bivirksomheder, skal ophøre dermed.

Til § 24.

Som Sygekasselovens § 21, Stk. 2, idet

man dog i 1. Punktum har ladet Ordene »efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet« udgaa, da man ikke anser det for rigtigst, at Ministerens Afgørelseubetinget skal være afhængig af saadan Indstilling. — Bestemmelsen i nævnte Paragrafs Stk. 1 om Opretholdelse af Afvigelser fra de i Loven fastsatte Bestemmelser om Sygekassernes Ydelser, naar Afvigelserne stammer fra Tiden før 1892, har man ladet udgaa, da den ikke har været anvendt, og ikke anses for paakrævet. — Ligeledes har man udeladt Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 3 om Fritagelse for Pligten til at yde Sygehushjælp, da den er lidet stemmende med Sygekassernes Formaal og ikke paa nogen Maade har vist sig paakrævet.

Til § 25.

Svarer til Sygekasselovens § 28. I Stk. 3 er der foretaget den Forandring, at Formanden for Voldgiftsraadet vil være at vælge af Socialministeren — i Stedet for som nu af Formanden for den faste Voldgiftsret. —, hvis Raadet ikke selv kan vælge Formanden med det foreskrevne Stemmetail; man anser dette for at være en naturligere Ordning. Den i Stk. 4 fastsatte Valgperiode har man anset det for rigtigst at forlænge fra 2 til 3 Aar.

I Stk. 5 har man slettet Bestemmelsen om, at Socialministeren, naar Parterne ikke vil bøje sig for Kendelsen, skal lade Formanden prøve at tilvejebringe Forlig og derefter, hvis Forsøget ikke lykkes, offentliggøre Kendelsen. Forholdene vil kunne stille sig saaledes, at denne Fremgangsmaade er lidet hensigtsmæssig bl. a. under Hensyn til, at Raadet allerede tidligere — og da naturligvis Formanden i første Række — har forsøgt at forlige Sagen; man har derfor fundet det rigtigere blot at bestemme, at Socialministeren kan foretage yderligere Skridt til Konfliktens Løsning og eventuelt offentliggøre Kendelsen. Blandt de Skridt, Ministeren i en saadan Situation kan tænkes at ville tage, kan meget vel være dette at anmode Formanden om paany at søge Forlig tilvejebragt, men der er jo mange andre Muligheder, som f. Eks. den, at Ministeren selv vil søge at faa en Overenskomst bragt i Stand eller eventuelt vil søge gennemført visse Foranstaltninger ved Lov til Imødegaaelse af en ved Konflikten indtruffen vanskelig Situation med Hensyn til Ydelse af Lægehjælp.

Endelig har man ved en Ændring af Stk. 6 foreslaaet, at Udgifterne ved Raadets Virksomhed fordeles mellem de 2 Hovedorganisationer, idet man anser det for rime-